

[Bjerg.]

det Erhverv her i Landet. Man kan kalde saadan noget for delvis Socialisering, fordi Kornet bliver frataget os; det har i hvert Fald ikke noget med Maksimalpriser at gøre. Havde der været Tale om Maksimalpriser, vilde det ikke være saaledes, at den Mand, der afleverer sit Korn, tilbagekøber det mindre værdifulde Affald til en højere Pris, end han har afleveret Kornet til. Vi køber ude i Landbruget Bygskalmålet til samme Pris, som vi faar for Kornet, og det er ikke nær saa værdifuldt Foder. Vi køber Klid tilbage og giver 10 Kr. mere pr. 100 kg.

Jeg er fremkommet med disse Bemærkninger, fordi man fra anden Side har fremstillet Sagen, som om Landbruget havde rejst urimelige Krav ved at forlange Kornafleveringsprisen hævet. Det synes jeg i og for sig ikke der er Grund til at sige. Men jeg tillægger det meget stor Betydning, at vi ved Reduktionen kommer ind paa en Vej, der fører til Afløsning af denne Lovgivning, og faar fastslaaet, at hvor ikke for Samfundet livsvigtige Interesser er gældende, tilhører Kornet Landmanden og ikke Samfundet.

Trods de Prisforhold, jeg her har omtalt, tror jeg, at Landbruget i al Almindelighed vil modtage Loven med Forstaaelse, netop fordi den, som jeg tidligere har nævnt, er en Afviklingslov og maa betragtes som saadan. Reduktionen af Afleveringsmængden er jo, som den højtærede Landbrugsminister har redegjort for, fremkommet ved, at Korn til Industrien og Vognmandshestene er udgaaet, og at der spares en Del paa Gryn, Wienerbrød og Restaurationsforbrug; Grynene som Følge af, at Flygtningene nu begynder at rejse bort fra Landet.

Bortset fra den omtalte Reduktion er der ikke foreslaaet væsentlige Ændringer ud over, at Grænsen for Afleveringspligt er hævet fra en Grundværdi paa 8 000 Kr. til en Grundværdi paa 10 000 Kr., idet, som den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, jo længere man kommer ned i Grundværdi for en Ejendom, jo større føles Afsavnet ved at skulle aflevere Korn.

I Haab om, at Forholdene maa komme til at ligge saaledes, at denne Kornlovgivning snart kan ophøre — og jeg er ganske overbevist om, det havde den højtærede Landbrugsminister slet ikke behøvet at forsikre os om, at han afvikler denne Lov saa snart som muligt —, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Krarup: Man kan kalde dette Forslag til en Kornlov for en Forlængelseslov, man

kan ogsaa kalde det en Afviklingslov, som den højtærede Landbrugsminister gjorde — begge Dele rummer jo en Sandhed. For ottende Gang skal vi nu her vedtage en ganske nødvendig Kornlov, hvis vi da her i Landet skal sikre Korn til alle nødvendige Formaale, saa længe Tilførselen af Brødkorn og Foderkorn endnu er noget usikker, men samtidig er Loven, som sagt, ogsaa en Afviklingslov. Forholdene paa Verdenskornmarkederne er nu saa afklarede, at man dog regner med nogen Indførsel af Korn i det kommende Høstaaar. Forhaabentlig vil disse Beregninger for Indførsel af Korn ikke skuffe for meget. Dette gælder især, hvad angaar Importen af Brødkorn, for med den Ødelæggelse, den haarde Vinter har forvoldt paa vore Hvede- og Rugmarker, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Bjerg var inde paa, maa man regne med, at vi kommer til at mangle op mod 200 000 t Brødkorn, selv om vi beholder den Iblanding af Byg i Brødkornet, som vi har i Dag, og det er alligevel en ret alvorlig Mængde. Vi er alle, Husmødre saavel som Mænd, meget interesserede i at faa saa godt Brød som muligt, og derfor maa vi haabe, at Importen bliver saa stor, at vi kan indføre disse ca. 200 000 t Brødkorn.

Efter de Oplysninger, der foreligger, synes det ikke at være helt umuligt at fremskaffe den store Mængde Hvede og Rug, fordi Udlandet er interesseret i at faa kontrolleret Saasæd og Maltbyg her fra Landet. Jeg vil tillade mig at rette den Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, at der i Tide bliver taget de nødvendige Skridt til en saadan meget ønskelig Ombytning, dette sagt under Forudsætning af, at Høsten i Aar bliver saa stor, at der kan blive et Kvantum til Eksport, for det kan jo ikke nægtes, at Danmarks Kornhøst er ude for store Svingninger. Alene i de sidste Aar har Høstudbyttet svinget fra 27 Mill. Tdr. Korn i 1941 til 39 Mill. Tdr. i 1943, og med den Start, vore Kornmarker i Aar har faaet, med næsten en Maanedes senere Saaning end normalt og med en ualmindelig tør Vejrperiode efter den Tid, er der desværre ikke megen Grund til at regne med et særlig stort Høstudbytte. Der er paa den anden Side heller ingen Grund til at se alt for sort paa det. Jeg deler ikke det ærede Medlem Hr. Kr. Johansens Ængstelse for, at Forbeholdsretten skal blive udnyttet i den Grad, at de 30 000 t, der er afsat dertil, ikke skal kunne opnaas. Udskrivningerne er lempet med $\frac{1}{5}$, saa alene det skulde borge for, at de 30 000 t, der er sat fra til Imødegaelse af Tab ved Forbeholdsretten, skulde være rigeligt.